



ת"פ (קריות) 7520-02-24 - מדינת ישראל נ' נעם שמעון

ת"פ (קריות) 7520-02-24 - מדינת ישראל נ' נעם שמעון/שלוש קריות

ת"פ (קריות) 7520-02-24

מדינת ישראל

נגד

נעם שמעון

בית משפט השלום בקריות

[23.12.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירת החזקת נשק שלא כדין, לפי סעיף 144(א) רישא + 29 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין). על פי עובדות כתב האישום המתוקן, ביום 22.1.24 נמצא הנאשם מחזיק בביתו, בצוותא עם אחר שזהותו אינה ידועה, אקדח מסוג "תופי" וזאת בארגז המצעים שמתחת למיטה.

תסקיר שירות המבחן

2. בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר ובו פורטו בהרחבה נסיבות חייו. מטעמים של צנעת הפרט לא ארחיב ובתמצית יאמר כי הנאשם רווק כבן 35, טרם מעצרו התגורר בדירה שכורה ועבד בתחום ההובלות. הנאשם שרת בצבא, עברו נקי ולאורך השנים עבד לפרנסתו. במסגרת צו פיקוח מעצרים ביטא הנאשם מוטיבציה להשתלב בהליכים טיפוליים ובחודש 4/24 החל להשתתף בקבוצה טיפולית. עם התקדמות המפגשים התרשמו גורמי הטיפול מכך שהוא נתנם מההליך הקבוצתי, משתף פעולה ואינו מחזיק בעמדות אנטי-סוציאליות או בערכים עברייניים. כן צוין שהוא בעל פוטנציאל שיקומי גבוה. ביחס לביצוע העבירה טען הנאשם שקיבל את הנשק ביום בו נערך החיפוש ועשה כן על מנת לחוש בעל ערך מכך שסומכים עליו וללא כוונה להשתמש בו. שירות המבחן ראה בכך נטילת אחריות חלקית ובפתח טיעוני הצדדים לעונש הבהיר הסנגור שהנאשם מקבל אחריות מלאה למעשה (הערה: עמדת הנאשם בפני קצינת המבחן אינה עומדת בסתירה לעובדות כתב האישום, שכן לא צוינה בו תקופת ההחזקה ומנגד צוין במפורש שהיה זה בצוותא. עם זאת, העמדה אכן מצמצמת ולדבר יש חשיבות טיפולית עבור שירות המבחן). שירות המבחן התרשם ממוטיבציה ומחויבות להמשך ההליך הטיפולי ונטען שקיים סיכון נמוך להישנות עבירות בעתיד. בסיכום הדברים הומלץ על העמדת הנאשם בצו מבחן למשך שנה ועל ענישה הרתעתית בדמות מאסר לריצוי בעבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

3. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והוסיף על פה. הודגשו חומרת העבירה, הערכים המוגנים שנפגעו, פוטנציאל הנזק ומדיניות הענישה הנוהגת בעבירות נשק. לאור כל זאת נטען למתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם נטען כי חרף העבר הפלילי הנקי והמלצת שירות המבחן יש להטיל עונש מאסר שלא יפחת מ-20 חודשים וענישה נלווית.

4. ב"כ הנאשם טען כי מדובר באקדח מיושן ללא תחמושת אשר הוחזק בצוותא עם אחר. בעניין זה טען הסנגור שההחזקה המשותפת מפחיתה מחומרת העבירה שכן "האחריות מתפצלת לעוד אדם שזהותו אינה ידועה" וכן שאין לדעת מיהו הדומיננטי מבין השניים. הסנגור לא הציע מתחם ענישה והפנה לפסיקה במסגרתה הוטלה ענישה בעבודות שירות בעבירות של החזקת נשק וזאת משיקולי שיקום. ביחס לעונש שיש להטיל על הנאשם הפנה הסנגור לעבר הפלילי הנקי, לאורח החיים הנורמטיבי והשתלבותו החיובית בטיפול. כן הדגיש את התקופה הממושכת בה נתון הנאשם במעצר באיזוק אלקטרוני וביקש להימנע מעונש מאסר בכליאה על מנת שלא לייצר אפקט קרימינוגני. ברמה האופרטיבית עתרה ההגנה לאמץ את המלצות התסקיר במלואן ולהטיל ענישה בעבודות שירות וצו מבחן.

5. הנאשם בדברו האחרון ציין כי הוא מודע לחומרת מעשיו והבין שטעה. כן תאר בהרחבה את תרומת הטיפול שעבר בשירות המבחן וציין שהוא מתמיד בטיפול והתנתק מחברה שולית.

דין והכרעה

קביעת מתחם הענישה

6. הערכים המוגנים שנפגעו בשל העבירות ברורים ומדובר בפגיעה בשלום הציבור, בטחונו ואף בסיכון אפשרי של חיי אדם. בהקשר זה אפנה לע"פ 309/22 מדינת ישראל נ' חאמד ביאדסה (10.5.2022) שם נקבע כי "בשורה ארוכה של פסקי דין עמד בית משפט זה על החומרה הרבה הגלומה בעבירות הנשק. ביסוד עבירות אלו עומדת פגיעה בחיי האדם ובשלמות גופו, כמו גם בביטחון הציבור ובסדר הציבורי בכללותו [...] עבירות אלו חמורות במיוחד, בין היתר משום שהן עשויות לשמש בסיס לביצוע פעילות עבריינית או פעילות טרור...".

7. בשנים האחרונות עדים אנו למקרים רבים של שימוש בנשק במרחב הציבורי הגובה מחיר כבד בגוף ובנפש, לעיתים אף של בלתי מעורבים שלרוע מזלם נקלעו לאירוע ירי שכוון לעבר אחר. בהקשר זה ראו:



"החזקת נשק שלא כדין מאיימת על שלום הציבור ובטחונו [...]". לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך, מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות [...] כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם-מבצרם או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי" (ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה, פסקה 5 (14.4.2022); להלן - עניין קדורה).

וראו גם:

"הפגיעה אף אינה תחומה רק לנזק הפיזי שנגרם כתוצאה מהשימוש בנשק בלבד. השימוש בנשק עלול ליצור תחושת חשש, ופחד מפני ביצוע פעולה אלמנטרית שעומדת בליבת חופש התנועה. בכך נוצרת "הרתעה" של הנפגע הפוטנציאלי. זהו רובד אחד. רובד נוסף הוא התעצמות הפעילות העבריינית, פועלה ושאיפתה לשלוט בתחומים רחבים ושונים...אקדח שיוורה "במערכה השלישית" גורם כמובן לנזק רב, אך גם אקדח שמונח על השולחן "במערכה הראשונה" - אף אם לא נעשה בו כל שימוש אחר בהמשך - עלול לפגוע בשלום הציבור באופן ממשי. יש לקשור אפוא מלחמת חורמה על עבירות הנשק למיניהן, וגם על בית המשפט לתרום את חלקו למלחמה זו באמצעות ענישה הולמת ומרתיעה... אין להפריז במשקל שיש לתת לנתונים כגון סוג האקדח, ולקבוע מעין "מדרגה עונשית" שמתמקדת אך ורק בנתון זה ובתוצאה, ולא בסיכון שנוצר. העיקר נעוץ, כאמור, בכוחו של הנשק לפגוע באדם - ואף להמיתו - ולשבש את חיי השגרה של החברה. כפי שהובהר, חלק מרעתן החולה של עבירות הנשק מצוי לאו דווקא בשימוש הישיר בנשק, אלא בנזקים שנלווים להחזקה ונשיאה של כלי נשק בידי אזרחים באופן בלתי חוקי" (ע"פ 6383/21 קריף נ' מדינת ישראל (13.02.2022)).

8. בבחינת הנסיבות הקשורות לביצוע העבירה אציין כי מדובר בהחזקת אקדח תופי (revolver) היינו אקדח בעל מחסנית קבועה ומובנית. הסנגור טען שמדובר באקדח "מיושן" ודומה שחרף היעדרה של עובדה זו מכתב האישום המתוקן, ניתן לקבוע כך בהתאם לתמונה שהגישה המאשימה. עם זאת, אינני סבור שלנושא השלכה על גבולות מתחם הענישה שכן הנחת המוצא היא שמדובר בנשק תקין אך האקדח הוחזק ללא תחמושת כך שפוטנציאל הנזק לא היה מידי. מנגד, האקדח הוחזק בארגז מצעים בביתו של הנאשם היינו במקום זמין עבורו. ביחס לעובדה שהנאשם החזיק את האקדח "בצוותא" עם אחר שזהותו אינה ידועה, יש ממש בטענת הסנגור שלאור כך שחלוקת התפקידים בין השניים אינה ידועה, לא ניתן לדעת מיהו הדומיננטי מבין השניים, היינו למי זיקה ממשית יותר לנשק ויש להניח את ההנחה המקלה עם הנאשם. עם זאת, כאמור, אין להתעלם מכך שהנשק הוחזק בביתו של הנאשם והייתה לו זמינות מעשית ומידית אליו ושליטה פיזית בו.

9. בית המשפט העליון קבע בשנים האחרונות בשורה ארוכה של מקרים כי על בתי המשפט לתרום תרומתם בביעור עבירות הנשק וכי יש להחמיר בענישה במקרים אלו. ראו מיני רבים:

"עלינו להעביר מסר חד וברור - כל מי שנושא ומחזיק נשק בלתי חוקי ואף אם מדובר בצורך להגנה אישית, עליו להיות מודע לכך שהוא עובר על החוק וצפוי לענישה קשה בדמות עונש מאסר משמעותי בפועל. במילים אחרות, הענישה המחמירה והבלתי מתפשרת צריכה לחול ללא קשר על כל עבירה בנשק לנוכח חשש מפגיעה ממשית בערכים החברתיים, ואיומים משמעותיים על שלום הציבור וביטחונו." (ע"פ 5681/23 נח חווא נ' מדינת ישראל (20.12.2023) להלן - עניין חווא).

"עבירות נשק לסוגיהן היו זה מכבר למכת מדינה. האיסורים על עבירות כאמור באים להגן על ערכים חברתיים שכוללים שמירה על חיי אדם ועל שלמות גופו, וכן שמירה על סדרי חיים תקינים ושלווים שאינם מופרעים על ידי איש האוחז באקדח, ברובה, או בתת מקלע [...] הטלת עונשים חמורים ומרתיעים על עברייני נשק היא עיקר תרומתם של בתי המשפט למיגור התופעה ולהרחקת העברייני עם האקדח משגרת חייהם של אזרחי מדינה שומרי חוק" (ע"פ 147/21 מדינת ישראל נ' ביטון (14.2.2021)).

10. נקודה נוספת הראויה לציון היא הוראת השעה שנקבעה בתיקון 140 לחוק העונשין. כידוע, במסגרת הוראת השעה נקבע בסעיף 144(ז) לחוק העונשין עונש מזערי של רבע מהעונש המרבי (בעניינו - 21 חודשי מאסר). הדבר מבטא בצורה ברורה את עמדת המחוקק להחמרה הנדרשת בעת הזו בעבירות נשק (עניין חווא, פסקה 11). בטיעון בכתב טענה המאשימה שלהוראה אין תחולה לאור כך שהעבירה נעברה טרם כניסתה לתוקף (סעיף 7). טענה זו אינה נכונה כמובן מבחינה עובדתית שכן התיקון נכנס לתוקף ביום 8.12.21 ואילו העבירה בוצעה ביום 21.1.24 ודומה שסעיף זה שורבב לטיעונים בשגגה ואינו קשור לעניינו. עם זאת, הוראת השעה מעוררת שאלה הראויה לדיון שכן תיקון 140 קבע שהיא תעמוד בתוקפה למשך שלוש שנים (היינו עד יום 8.12.24) וככל שידעתי מגעת היא טרם חודשה במסגרת חוק, הגם שביום 29.11.24 הוגש תזכיר חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה (תיקון), התשפ"ה-2024) המציע להאריך את הוראת השעה בשנתיים נוספות.



11. הצדדים לא התייחסו לנושא ולכן לא ראיתי להרחיב. עם זאת אומר בקצרה כי לאור כך שמדובר בהוראת שעה, דעתי היא שהיא חלה על עניינו של הנאשם אף אם פקעה טרם מתן גזר הדין ובלבד שהייתה בתוקף בעת שהעבירה נעברה, שכן "איסור לשעה נשלט על ידי החוק שעמד בתוקפו בעת הפרתו, בהתעלם מחיקוק מאוחר המיטיב עם הנאשם, לרבות חיקוק המבטל כליל את העבירה" (רע"פ 4562/11 אבראהים מוחתסב נ' מדינת ישראל (7.3.2013), פסקה 11). אכן, בהתאם להוראות סעיף 5(א) לחוק העונשין "נעברה עבירה ובטרם ניתן פסק דין חלוט לגביה, חל שינוי בנוגע להגדרתה או לאחריות לה, או בנוגע לעונש שנקבע לה, יחול על הענין החיקוק המקל עם העושה" ואולם תיקון 140 נחקק במסגרת הוראת שעה קצובה בזמן, כך שעל הנושא חולש סעיף 6 לחוק העונשין לפיו אין תחולה במקרים של "עבירות שהזמן גרמן" (וכך הוא תיקון 140) להוראות סעיפים 4 ו-5 לחוק. במצב דברים זה יש לגזור את הדין בהתאם למצב שחל בעת שהנאשם עבר את העבירה, היינו בעת תחולתה של הוראת השעה. ודוק: לכלל זה קיים חריג והוא כאשר מדובר ב"מצבים נדירים, שבהם יהא זה מוצדק להקל עם הפרט למפרע אפילו בנוגע לעבירות מסוגים אלו (היינו - עבירות שנחקקו לזמן קצוב - י"ט), אם אכן התחולל שינוי תפיסה של ממש ביחס אליהן" (רע"פ 8273/13 מדינת ישראל/עיריית תל אביב נ' ליאור חיימוביץ (25.12.2014), פסקה 54; וראו בנושא גם יורם רבין, יניב ואקי, דיני עונשין - כרך א (מהדורה שלישית, 2014), בעמ' 148). אינני סבור שזה המצב במקרה זה, שהרי לא רק שלא חל שינוי תפיסה של ממש בנושא עבירות בנשק, אלא שהוגש תזכיר חוק להארכת הוראת השעה (למשמעות הנוגעת לעמדת המחוקק בתזכיר חוק הגם שטרם הבשיל לכדי חוק, ראו: ע"פ 5668/13 ערן מזרחי נ' מדינת ישראל (17.3.2016), פסקה 23 לפסק דינו של כב' השופט סולברג).

12. לסיכום: לדעתי הוראות תיקון 140 חלות בענייננו ואולם לאור עמדתה השגויה והמטעה של המאשימה בטיעוניה בכתב ולהיעדר טיעון בנושא, יינתן לנושא משקל נמוך.



13. לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת אפנה למקרים הבאים תוך שאציין את המקרים בהם לא הייתה תחולה לתיקון 140 לחוק העונשין. בעניין קדורה הוטלו על נאשם 18 חודשי מאסר בשל החזקת אקדח, כדורים ורימון הולם בצוותא עם אחר וזאת עבור אדם שלישי. תוך שהוסכם שמדובר בהחזקה קצרת מועד. בית המשפט העליון ציין כי "עניינו ב'מכת מדינה' שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים [...] ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת 'אם מחזיקים - למאסר נשלחים'". העבירה נעברה טרם כניסתו לתוקף של תיקון 140 ולכן הוא לא חל במקרה זה, אך בית המשפט העליון ציין כי "התיקון לחוק לא חל בעניינו, מאחר שהמעשים בהם הורשע המשיב נעשו עוד קודם לתיקון, אך יש בו כדי לשקף את רצון המחוקק להחמיר בענישה בעבירות נשק"; רע"פ 22180-10-24 סמאח עותמאן נ' מדינת ישראל (14.10.2024), בו נידון עניינה של נאשמת שבנה החזיק בביתם אקדח ותחמושת (בידיעתה) ועם הגעת שוטרים החביאה את האקדח והתחמושת מתחת לבגדיה. נקבע מתחם ענישה הנע בין 11-24 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשמת שעברה הפלילי היה נקי, הוטלו 11 חודשי מאסר. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו ובית המשפט העליון ציין כי "מגמת ההחמרה בענישת עבירות נשק היא ברורה, ונגזרת, בין היתר, מהצורך לשדר מסר מרתיע מפני ביצוע...מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות אלה מצדיקה בדרך כלל הטלת עונש מאסר לריצוי בפועל, גם על מי שזו הרשעתו הראשונה"; עפ"ג 59848-12-23 מחאגנה נ' מדינת ישראל (15.2.2024), בו נדון נאשם שהורשע בעבירת החזקת אקדח הזנקה ותחמושת ל-20 חודשי מאסר בפועל. במקרה זה קבע בית משפט השלום מתחם ענישה הנע בין 18-36 חודשי מאסר בפועל; עפ"ג 75694-07-24 מדינת ישראל נ' מיעארי (10.9.2024, לא פורסם), בו הוחמר עונשו של נאשם שהחזיק אקדח ומחסנית ריקה בבית סבתו, ממאסר לריצוי בעבודות שירות ל-14 חודשי מאסר בפועל; עפ"ג 57230-03-24 נאוף אבו עראר נ' מדינת ישראל (22.5.2024), בו הוטלו 24 חודשי מאסר על נאשם שהורשע בהחזקת אקדח מוסב ותחמושת בצוותא עם אחר; עפ"ג 32402-12-22 מדינת ישראל נ' עלי (בן סמיר) ג'בארין (9.3.2023), בו הוחמר עונשו של נאשם שהורשע בהחזקת אקדח ומחסנית וכן בעבירת מעשה פיזיות בנשק בכך שאפשר לבנו התינוק לשחק עם האקדח ותיעד זאת בסרטון. על הנאשם הוטלו 12 חודשי מאסר בפועל על אף עברו הנקי, המלצת שירות המבחן והליך שיקומי (יצוין כי מדובר בעבירה טרם כניסת תיקון 140 לתוקף); ת"פ 63100-02-24 מדינת ישראל נ' כילאני מחאג'נה (25.6.2024), בו נדון נאשם לעונש מאסר בן 28 חודשים בגין כך שהחזיק בביתו שני אקדחים טעונים וכן שלוש מחסניות נוספות מלאות בתחמושת, וקופסה נוספת המכילה 31 כדורים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 24-40 חודשי מאסר; ת"פ 46939-09-23 מדינת ישראל נ' יצחק צ'קולה (24.6.2024), בו נקבע מתחם ענישה הנע בין 15-30 חודשי מאסר בגין החזקת אקדח טעון במחסנית ריקה ו-12 כדורי תחמושת; ע"פ 6332-22 אסף פדידה נ' מדינת ישראל (16.2.2023), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בהחזקת אקדח הזנקה מוסב ומחסנית שהוחבאו בתיק מתחת למושב המשאית בה נהג. בית המשפט המחוזי הטיל על הנאשם 11 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט העליון התקבל ועונשו הוקל לתשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בין היתר לאור השתלבותו החיובית בטיפול. העבירה בוצעה טרם כניסתו של תיקון 140 לתוקף; ת"פ 30867-06-22 מדינת ישראל נ' מחמוד אבו קטיש (28.5.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהחזיק אקדח תופי שאינו תקין אך יורה תרמילים ואקדח חצי אוטומט שאינו תקין (ואינו יורה). בית משפט השלום קבע מתחם ענישה הנע בין 12-32 חודשי מאסר בפועל ועל הנאשם הוטלו 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות תוך סטייה לקולה ממתחם הענישה משיקולי שיקום. בעניין האפשרות לסטות ממתחם הענישה בעבירות בנשק אפנה גם לע"פ 4552/21 רושדי כיאל נ' מדינת ישראל (25.10.2022) שם הוקל עונשו של הנאשם לעונש בעבודות שירות "נוכח התהליך השיקומי המשמעותי והרציף שעבר". העבירה נעברה טרם כניסתו לתוקף של תיקון 140; ע"פ 4332/21 כרם עאסלה נ' מדינת ישראל (20.2.2022). העבירה נעברה טרם כניסתו לתוקף של תיקון 140; עפ"ג 29123-08-22 מדינת ישראל נ' דעים (17.11.2022). העבירה נעברה טרם כניסתו לתוקף של תיקון 140; עפ"ג 45331-04-23 רבקה ביטון נ' מדינת ישראל (21.12.2023), בו התקבל ערעור נאשמת שהחזיקה אקדח מוסב ותחמושת ועונשה הוקל מעשרה חודשי מאסר בפועל לתשעה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. העבירה נעברה טרם כניסתו לתוקף של תיקון 140.

14. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירה מושא עניינו נע בין 14 חודשי מאסר בפועל ועד 28 חודשי מאסר.

קביעת עונשו של הנאשם

15. עניינו של הנאשם מעמת בין השיקולים המנחים בענישה - הרתעה, הלימה ושיקום. העבירה שעבר חמורה וככלל ראוייה לתגובה עונשית הולמת, ובעת הזו - עונש מאסר בפועל. מנגד, מדובר בבחור צעיר שעברו נקי ושירות המבחן סבור שראוי לנקוט בעניינו בדרך שיקומית. מהי הדרך בה יש לילך במקרה זה?

16. לאחר שבחנתי את טיעוני הצדדים סברתי שחרף הנתונים האישיים, תחילתו של הליך טיפולי והמלצת שירות המבחן, אין הצדקה במקרה זה לסטות ממתחם הענישה, בוודאי שלא עד כדי ענישה בעבודות שירות. אנמק מסקנתי להלן.

17. כפי שצוין לעיל, הנאשם הוא צעיר שעברו נקי. הוא קיבל אחריות למעשיו, השתלב בהליך טיפולי בשירות המבחן וצוין שהוא בעל מוטיבציה, משתף ואינו מחזיק בעמדות אנטי סוציאליות או בערכים עברייניים. עם זאת, שיקום אינו חזות הכל ויש שעליו לסגת מפני שיקולי ההלימה והרתעה ולעיתים חרף סיכויי שיקום אין מנוס בשל חומרת המעשה מעונש מאסר בפועל (ע"פ 8622/21 הולר נ' מדינת ישראל, פסקה 12 (15.5.2022); ע"פ 2260/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (18.7.2022); ע"פ 7159/21 בניהו מנשירוב נ' מדינת ישראל (28.10.2021)). כמו כן, כידוע, המלצת שירות המבחן כשמה כן היא, המלצה, ובית המשפט אינו מחויב לאמצה, הגם שניתן לה משקל של ממש בעת גזירת הדין.



18. מודע אני לחומרתו של עונש מאסר בכליאה ולהשפעות הרעות הנלוות לו לרבות אפקט קרימינוגני, לא כל שכן עבור צעיר שעברו נקי (ראו בנושא דו"ח הועדה הציבורית לבחינת מדיניות הענישה והטיפול בעבריינים, 2015 (המכונה "דו"ח ועדת דורנר"). עם זאת, כפי שנקבע לא אחת בפסיקת בית המשפט העליון, נקודת המוצא בעת הזו היא שמדובר בעבירה שמחייבת ענישה מחמירה וזאת כחלק מהמלחמה בעבירות הנשק הבלתי חוקי והסכנות הנובעות מהן לציבור (ראו מיני רבים: ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' אחמד קדורה (14.4.2022), פסקה 6: "ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת 'אם מחזיקים - למאסר נשלחים'"). מגמה זו באה לידי ביטוי ברור בקביעת מתחמי ענישה מחמירים בעבירות אלו בשנים האחרונות ובעונשי מאסר בפועל המוטלים בעבירות אלו גם על מי שעברו נקי ואף שקיימת בעניינו המלצה חיובית של שירות המבחן (ע"פ 4077/22 פלוני נ' מדינת ישראל (28.7.2022), פסקה 12; ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.2022), פסקה 15).
19. משכך, דומה שרק במקרים חריגים ניתן יהיה לסטות ממתחם הענישה בשל סיכויי שיקום ולהעדיף את האינטרס האישי על פני הציבורי ולצורך כך נדרשים נימוקים כבדי משקל ומשמעותיים אשר לא קיימים בעניינו. אכן, מדובר בצעיר שעברו נקי ואשר השתלב בהליך טיפולי ואולם בכך מסתכמים הדברים. איני מקל ראש בדרך שעבר הנאשם, ותקוותי שימשיך בה, ואולם, אין מדובר בשינוי כה עמוק ומשמעותי המצדיק הימנעות ממאסר בעבירה כגון זו. כמו כן אין במקרה זה נימוקים אחרים כבדי משקל המצדיקים להעדיף את האינטרס האישי (ראו בהשוואה נסיבותיו של ע"פ 75694-07-24 מדינת ישראל נ' מעארי (10.9.2024) הדומות לעניינו).
20. סיכומי של דבר, חרף נתוניו האישיים החיוביים של הנאשם ובכלל זה הגיל הצעיר, העבר הנקי, קבלת האחריות, הנכונות להשתלב בטיפול והתרשמות שירות המבחן מסיכון נמוך ומהיעדר דפוסים עברייניים, אין מקום לסטות במקרה זה ממתחם הענישה. עם זאת, על רקע נתונים אלו, כמו גם התקופה בה שהה הנאשם בתנאים מגבילים, יוטל העונש בתחתית המתחם ואף אמנע מקנס. יש לקוות שהנאשם לא יאמר נואש וימשיך בדרך בה נקט מאז ששוחרר בתנאים מגבילים.
21. לסיכום, מוטלים על הנאשם העונשים הבאים:
- א. מאסר בפועל למשך 14 חודשים בניכוי תקופת המעצר: 22.1.24 - 11.3.24.
- ב. מאסר על תנאי למשך 7 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים כל עבירה על סעיף 144 לחוק העונשין שהיא פשע. הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
- מוצג- אקדח, להשמיד.
- ניתן היום, כ"ב כסלו תשפ"ה, 23 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.